

VÝKLADOVÁ STANOVISKA K NOVELE ZÁKONA O VÝZNAMNÉ TRŽNÍ SÍLE

§ 5 a násl. – Procesní postupy ve správním řízení

Účinné od 1. 1. 2023

Základní procesní instituty při šetření nekalých obchodních praktik

Úřad vykonává z moci úřední dozor nad dodržováním zákona o významné tržní síle. Smyslem této činnosti je sledování veřejného zájmu v podobě ochrany slabší smluvní strany a případně též narovnání obchodních vztahů mezi odběrateli a dodavateli. V rámci své zákonné kompetence Úřad vyhodnocuje, zda jednáním odběratele s významnou tržní silou nedošlo k porušení zákona, a to jak v podobě nesplnění zákonných požadavků týkajících se formy a náležitostí smlouvy mezi odběratelem a dodavatelem (§ 3b ZVTS), tak i uplatňováním nekalých obchodních praktik (§ 4 ZVTS).

Dodavatelé, ale i odběratelé s významnou tržní silou se s dozorovou činností Úřadu mohou setkat v celé řadě situací. Od podání podnětu k tomuto dozorovému orgánu v případech, kdy se dodavatel domnívá, že jednání odběratele s významnou tržní silou není v souladu s požadavky zákona o významné tržní síle, tak např. v uplatnění oprávnění Úřadu provádět šetření, a to za účelem ověření, zda je dáno důvodné podezření z porušení příslušných zákonných ustanovení.

Podání podnětu

Jedním z důležitých nástrojů Úřadu nápomocných při výkonu jeho dozorových pravomocí je možnost fyzických nebo právnických osob podávat k tomuto správnímu orgánu podněty poukazující na porušení zákona o významné tržní síle. Vychází z logického předpokladu, že není v moci jakéhokoliv správního orgánu, aby se vlastním přičiněním dozvěděl o všech případech porušení právních předpisů, jejichž dozorováním je pověřen.

Jedná se o situace, kdy jsou tyto osoby konfrontovány odběratelem s významnou tržní silou s podmínkami dodávek jeho zemědělských produktů a potravinářských výrobků, nebo poskytováním služeb s tím souvisejících, jejichž sjednávání nebo uplatňování zákon o významné tržní síle zakazuje (§ 4 ZVTS). V některých případech pak může dojít také k nedodržení formy a obsahových náležitostí smlouvy mezi těmito obchodujícími subjekty (§ 3b ZVTS).

Skutečnosti, které nasvědčují porušení zákona o významné tržní síle, může jakákoliv fyzická nebo právnická osoba oznámit Úřadu nejlépe písemnou formou, a to dopisem odeslaným ve fyzické podobě na adresu sídla Úřadu, tj. třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno, elektronicky do datové schránky, jejíž ID je fs2aa2t, faxem na číslo + 420 542 167 112, e-mailem zasláným na adresu: posta@uohs.cz, nebo ústně v budově Úřadu, přičemž z tohoto ústního podání bude oprávněnou úřední osobou vyhotoven písemný protokol.

Pro podání podnětu není předepsána žádná závazná forma, s výjimkou minimálních náležitostí podání podle správního řádu. Z podnětu tak musí být zřejmé, kdo ho podává (pro případ následného vyžádání doplňujících informací), čeho se podnět týká, co se navrhuje (např. prošetření věci) a dále by měl obsahovat podklady prokazující tvrzení oznamovatele. Každý podnět bude prošetřen, přičemž se získanými informacemi Úřad nakládá způsobem zaručujícím jejich ochranu dle příslušných právních předpisů. Identitu podatele lze utajit postupem uvedeným níže. Úřad se zabývá také anonymními podněty, avšak v takovém případě nelze oznamovatele informovat o vyřízení jeho podnětu a nelze tedy od něho vyžadovat ani doplňující informace. Podání podnětu, který se týká porušení zákona o významné tržní síle, není zpoplatněno.

Povinnost poskytovat úplné a správné informace

Zcela zásadním oprávněním Úřadu, na základě kterého může dojít k objasnění podaného oznámení, je jeho právo vyžadovat od všech subjektů úplné, správné a pravdivé informace i podklady. Zákon zde zakotvuje

povinnost jak pro dodavatele, tak i odběratele s významnou tržní silou poskytnout Úřadu součinnost pro výkon jeho oprávnění, a to v průběhu předběžného šetření i samotného řízení o přestupku. V rámci těchto vyšetřovacích oprávnění (§ 7 odst. 1 ZVTS) Úřad přiměřeně používá vybraná ustanovení zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně hospodářské soutěže“), podle kterých je každý, kdo poskytuje Úřadu podklady a informace, včetně obchodních knih, jiných obchodních záznamů nebo jiných záznamů, které mohou mít význam pro objasnění předmětu řízení, povinen poskytnout na písemnou výzvu Úřadu ve stanovené lhůtě úplné, správné a pravdivé obchodní záznamy.

Jestliže právnická nebo fyzická osoba této výzvě nevyhoví a požadované dokumenty Úřadu neposkytne, může se tímto způsobem dopustit přestupku (§ 8 odst. 2 písm. b) ZVTS), nebo jí v případě neposkytnutí potřebné součinnosti při provádění šetření Úřadu může být uložena pořádková pokuta (§ 10 odst. 1, 2 ZVTS), a to i opakovaně.

Přestože v případě nesplnění těchto povinností zákon o významné tržní síle opravňuje Úřad k uložení poměrně citelných sankcí, může být hrozba odvetných opatření ze strany odběratele s významnou tržní silou více než reálným důvodem pro dodavatele, aby poskytnuté informace zkreslil, nebo jejich podstatnou část zamlčel, a to i přes to, že jsou ze strany odběratelů s významnou tržní silou mnohdy sami zneužíváni. Proto Úřad umožňuje dodavatelům, kteří mu poskytují důvěrné informace, využít institutu tzv. „utajení identity“.

Utajení identity

Jedná se o ochranu oprávněných zájmů dodavatele nebo oznamovatele, kteří Úřadu poskytují informace a podklady důvěrného a citlivého charakteru. Utajení jejich identity vede ke snižování projevů tzv. „faktoru strachu“ a vyloučení nedostatečné ochrany práv těchto osob, což ve svém důsledku vede k efektivnějšímu odhalování a prokazování protiprávního jednání odběratelů s významnou tržní silou. Toto oprávnění může využít nejen oznamovatel podnětu, ale i osoba, kterou Úřad oslovil v rámci své vyšetřovací pravomoci, a to již během předběžného šetření, ale i v rámci správního řízení o přestupku.

Základní předpoklady pro uplatnění práva na utajení identity jsou uvedeny v ustanovení § 9 odst. 2 zákona o významné tržní síle.

- i. *Osoba, která poskytne Úřadu důvěrné informace a podklady k přestupku (dále jen „důvěrné informace“), má právo na utajení své identity v souvislosti s těmito podklady, a to před zahájením řízení, po jeho zahájení i po skončení řízení.*

Zákonným předpokladem pro uplatnění tohoto práva je poskytnutí důvěrných informací k přestupku. Právo na utajení identity tedy není možné uplatnit v souvislosti s poskytnutím jakýchkoliv informací, ale pouze v souvislosti s poskytnutím „důvěrných informací“. Tento pojem není blíže zákonem o významné tržní síle definován. Obecně lze ale uvést, že se jedná o informace, u kterých současně mohou být naplněny znaky obchodního tajemství ve smyslu ustanovení § 504 občanského zákoníku.

- ii. *Bez utajení její identity mohly být ohroženy nebo poškozeny její oprávněné zájmy.*

Dodavatelé poskytující Úřadu důvěrné informace se zpravidla nacházejí v postavení slabšího smluvního partnera, který může být v dodavatelsko-odběratelském vztahu vystaven různým formám nátlaku. Z uvedeného důvodu jim právo na utajení identity zajišťuje vyšší míru ochrany jejich oprávněných zájmů před případnými odvetnými kroky ze strany dodavatele s významnou tržní silou.

iii. *O utajení identity sama požádá současně s poskytnutím důvěrných informací.*

Právo na utajení identity lze uplatnit pouze na žádost samotného dodavatele. Žádost o utajení identity se pak vztahuje toliko na příslušné podklady a informace, jež Úřad obdržel od dané osoby, nikoli na podklady či informace získané z jakéhokoliv jiného zdroje.

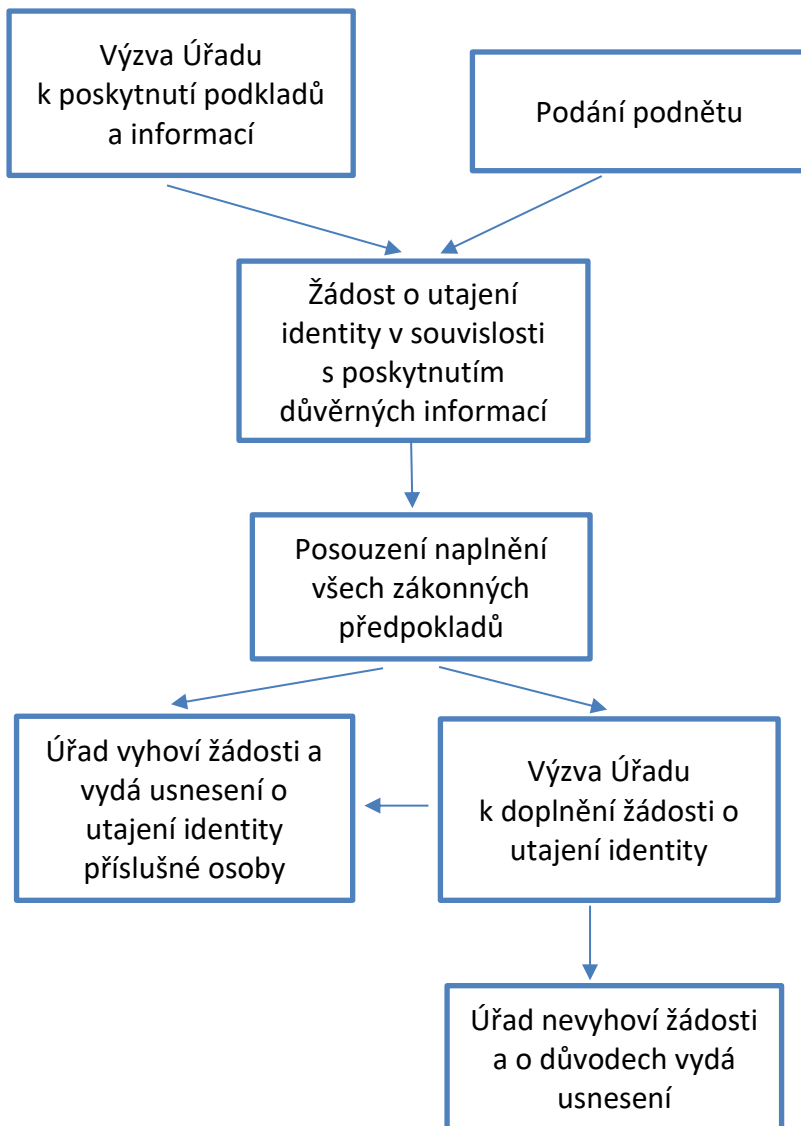
iv. *Žádost o utajení identity musí být odůvodněna a je vyloučena z nahlížení do spisu.*

Zákon předpokládá, že v případě neutajení identity dodavatele by mohlo dojít k ohrožení či poškození jeho oprávněných zájmů. Vzhledem k tomu, že utajením identity dodavatele dochází k omezení práv odběratele s významnou tržní silou, je nutno žádost náležitě odůvodnit. Přitom důvody či okolnosti dokládající, jakým způsobem by bez utajení identity mohly být ohroženy nebo poškozeny oprávněné zájmy dotčeného dodavatele, musejí být opodstatněné.

Pokud Úřad vyhoví žádosti o utajení identity, oznámí to příslušné osobě usnesením. Identita takové osoby bude utajena i ve výzvách a sděleních, které jí bude Úřad zasílat v souvislosti s poskytnutím důvěrných informací. Podklady a informace, které taková osoba Úřadu poskytla, budou do vydání sdělení výhrad vyloučeny z nahlížení do spisu. Seznámení se s těmito podklady umožní Úřad osobám oprávněným k nahlížení do spisu až po sdělení výhrad, a to pouze v podobě, která nezmaří účel utajení identity a ochrany obchodního tajemství.

Identitu obviněného (tj. zejména odběratele s významnou tržní silou, jemuž bylo oznámeno zahájení řízení o přestupku) nelze utajit.

Schéma: Postup Úřadu při uplatnění práva na utajení identity

Postup Úřadu při uplatnění práva na utajení identity

V rámci předběžného šetření či řízení o přestupku, vedeného ve věci možného porušení zákona o významné tržní síle, vyzývá Úřad dodavatele k poskytnutí podkladů a informací a současně je poučí o právu na možnost utajení své identity (ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 ZVTS). Pokud dodavatel v souvislosti s poskytovanými podklady a informacemi požádá o utajení identity, posoudí Úřad v první řadě naplnění všech výše uvedených zákonných předpokladů. V případě nedostatečného odůvodnění žádosti vyzve Úřad dodavatele k dodatečnému doplnění jeho žádosti, aby bylo zřejmé, jakým způsobem mohou být ohroženy či poškozeny jeho konkrétní oprávněné zájmy.

Pokud dodavatel ve své žádosti dostojí všem výše uvedeným zákonným předpokladům pro uplatnění práva na utajení identity, přistoupí Úřad k samotnému procesnímu zajištění utajení identity daného dodavatele. V první řadě budou výzvy a sdělení, které bude Úřad danému dodavateli zasílat, jakožto i jeho žádost o utajení identity, trvale vyloučeny z nahlížení do příslušného spisu. Prakticky tedy budou příslušné dokumenty podléhající utajení identity ve správním spise znepřístupněny s označením, že jsou vyloučeny z nahlížení do spisu, a to z důvodu utajení identity dodavatele.

Až po vydání sdělení výhrad Úřad umožní osobám oprávněným k nahlížení do spisu seznámit se s podklady a informacemi, které poskytl dodavatel, jehož identita byla utajena, ale pouze v podobě, která nezmaří účel utajení identity daného dodavatele. Dostát takovému požadavku bude možné tím, že z příslušných dokumentů budou odstraněny veškeré údaje umožňující určení totožnosti dotyčného dodavatele.

Obchodní tajemství

Současně s využitím institutu utajení identity, ale i zcela nezávisle na něm, umožňuje Úřad subjektům poskytujícím podklady a informace též požádat o ochranu svého obchodního tajemství ve smyslu ustanovení § 504 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“). Za účelem vymezení obchodního tajemství využívá občanský zákoník šest definičních znaků, které musejí být splněny kumulativně. Jedná se o konkurenčně významné, určitelné, ocenitelné a v příslušných obchodních kruzích běžně nedostupné skutečnosti, které souvisejí se závodem a jejichž vlastníci zajišťují ve svém zájmu odpovídajícím způsobem jejich utajení.

I. V první řadě se tedy jedná o konkurenčně významné skutečnosti (informace přinášející určitou konkurenční výhodu vůči jiným subjektům na trhu), jejichž vyzařením by mohlo dojít ke zlepšení postavení konkurentů na úkor subjektu, který informaci utajuje. Významnost pro tržní prostředí se posuzuje podle předpokládaného dopadu, které by vyzaření informace mělo na trh.

II. Dalším požadavkem je identifikovatelnost (určitelnost) konkurenčně významných skutečností. Pouze takové skutečnosti, které lze zachytit či popsat ve smyslu vnímatelné podobě (například v písemné formě), jsou způsobilé tvořit obchodní tajemství.

III. Dále je třeba, aby dané skutečnosti byly ocenitelné, tedy měly penězi vyjádřitelnou či jinak hospodářsky využitelnou hodnotu.

IV. Začtvrté se musí jednat o skutečnosti, které nejsou mezi potenciálními nebo skutečnými konkurenty běžně dostupné. Obchodním tajemstvím tak nemohou být veřejně zjistitelné informace, např. listiny obsažené ve sbírce listin, jiné informace z veřejných rejstříků, z katastru nemovitostí, z povinně vedených registrů apod.

V. Pátým definičním znakem obchodního tajemství je jeho souvislost s obchodním závodem. V tomto případě není důležité, jakých skutečností se tajemství týká, ale že se jedná o skutečnost související s obchodním závodem. Nemusí se jednat o součást organizovaného souboru jmění, ale může se jednat o skutečnosti související s výrobou, obchodem, distribucí, marketingem, logistikou, jednáním, podnikovou strategií atd.

VI. Posledním znakem obchodního tajemství je zajišťování jeho utajení. Z této definice vyplývá, že pokud podnikatel chce chránit své obchodní tajemství, musí na jeho ochranu aktivně vystupovat.

Součástí žádosti Úřadu o poskytnutí podkladů a informací je i poučení, ve kterém jsou oslovené právnické nebo fyzické osoby informovány o možnosti vyznačit v poskytovaných dokumentech svoje obchodní, bankovní či obdobné zákonem chráněné tajemství. Zároveň jsou tyto osoby upozorněny i na povinnost, aby vedle listin obsahujících příslušné tajemství předložily Úřadu i listiny, ze kterých bylo toto tajemství odstraněno, nebo aby z takových listin vyhotovily dostatečně podrobný výpis, který tajemství neobsahuje. Pokud tak neučiní, má Úřad za to, že předložené listiny obchodní, bankovní ani jiné obdobné zákonem chráněné tajemství neobsahují.

O takto označených skutečnostech jsou osoby v pracovněprávním nebo jiném vztahu k Úřadu povinny zachovat mlčenlivost, a to i po skončení tohoto vztahu (§ 24 zákona o ochraně hospodářské soutěže).

V praxi jsou pak osobám, kterým svědčí právo nahlížet do správního spisu, zpřístupněny pouze dokumenty, ze kterých bylo obchodní, bankovní či obdobné tajemství odstraněno. Listiny obsahující toto tajemství jsou pak těmto osobám znepřístupněny trvale. Pokud by odběratel s významnou tržní silou takové obchodní tajemství dodavatele neoprávněně získal, využil, nebo zpřístupnil, porušil by takovým jednáním zákon o významné tržní síle (4 odst. 1, 2 písm. i) ZVTS).

Mimo výše uvedené instituty utajení identity a obchodního tajemství zpracovává Úřad ve spisech též osobní údaje, a to v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2016/679 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále jen „nařízení GDPR“).

Alternativní řešení problémů

Úřad má v rámci provádění dozoru nad dodržováním zákona o významné tržní síle oprávnění vést šetření před zahájením správního řízení (§ 5 odst. 1 ZVTS), a to za účelem ověření, zda je dáno důvodné podezření z porušení tohoto zákona (dále jen „předběžné šetření“). Pokud skutečnosti zjištěné v předběžném šetření odůvodňují podezření z porušení zákona o významné tržní síle, vyhodnotí Úřad předběžně typovou závažnost předmětného jednání, jeho povahu a způsob provedení. Právní úprava v takových případech předpokládá zahájení řízení, shromáždění potřebných důkazů a oznámení toho, zda došlo ke spáchání přestupku a případné uložení pokuty. Předběžné šetření tak zpravidla přechází v řízení o přestupku, pokud takové podezření existuje. Z běžné praxe vedení řízení však existuje možnost určitého odklonu, a to ve formě tzv. prioritizace a případně i tzv. závazků.

Odstranění závadného stavu bez zahájení řízení

I v případě zjištění porušení zákona o významné tržní síle je Úřad oprávněn řízení o přestupku nezahájit a po předběžném prošetření věc usnesením odložit. Předpokladem pro takový postup Úřadu jsou ovšem

skutečnosti nasvědčující, že vzhledem k významu a míře porušení nebo ohrožení chráněného zájmu, který byl jednáním dotčen, způsobu provedení, jeho následku, okolnostem, za nichž bylo jednání spácháno, nebo vzhledem k chování podezřelého po jednání je zřejmé, že účelu, jehož by bylo možno dosáhnout provedením řízení o přestupku, bylo dosaženo nebo jej lze dosáhnout jinak (§ 9 odst. 3 ZVTS).

Může se jednat o situace, kdy k narušení férovosti v dodavatelsko-odběratelském vztahu ještě nedošlo nebo došlo, ale ve značně omezené míře. V uvedeném případě tak není třeba provádět rozsáhlá šetření a šetřený subjekt může učinit opatření, která povedou k rychlému odstranění protiprávního stavu. V takových případech může Úřad přistoupit k tomuto alternativnímu postupu a řízení o přestupku nezahájit.

Pokud tedy Úřad na základě předběžného šetření dospěje k závěru, že daný případ je vhodný k uplatnění výše uvedeného postupu, sdělí zpravidla podezřelému, v jakém jednání porušení zákona o významné tržní síle spatřuje, a může ho současně vyzvat, aby mu předložil návrh opatření vedoucích k odstranění protiprávního stavu. Jestliže Úřad shledá navržená opatření dostatečnými, upustí od zahájení řízení a věc usnesením odloží.

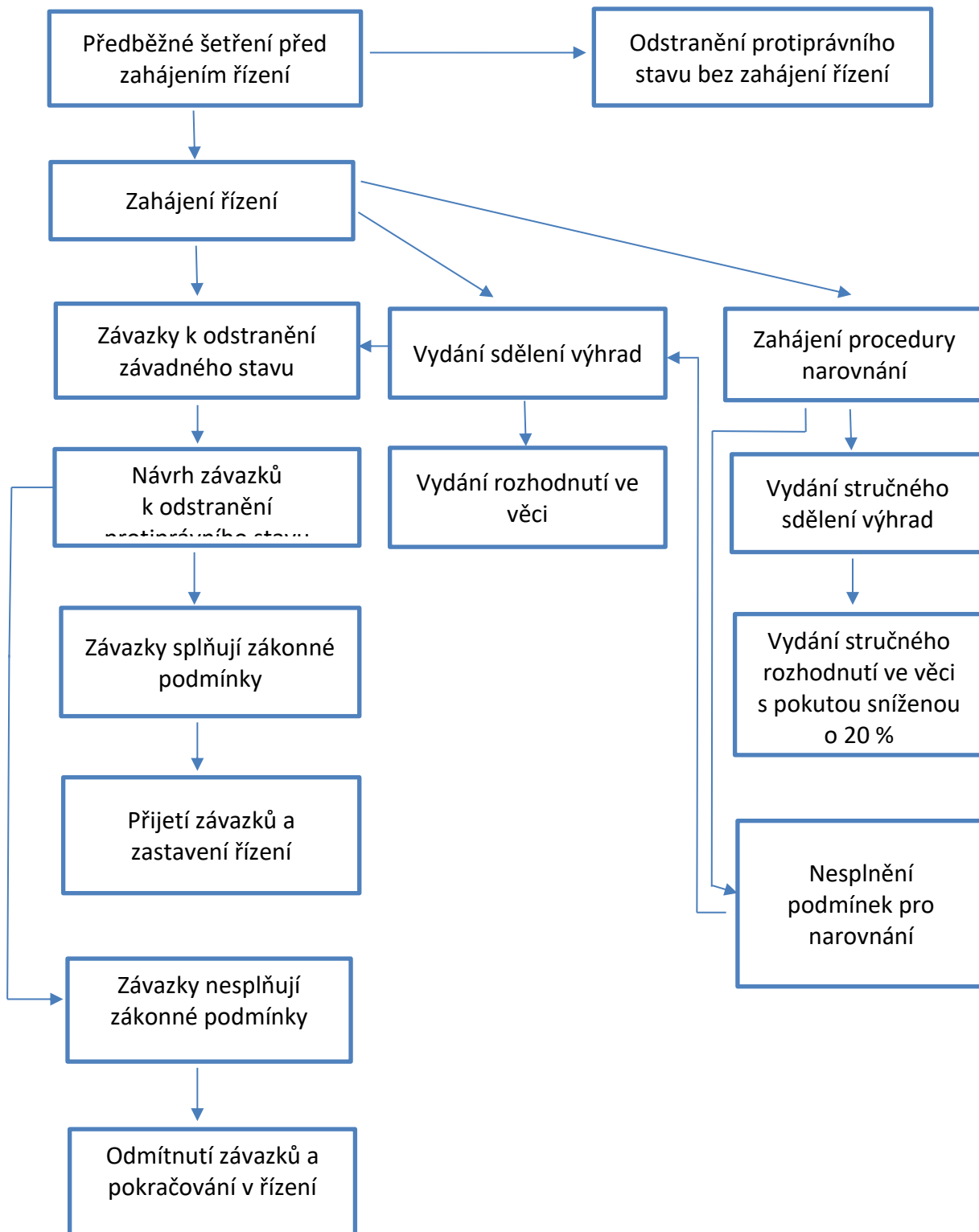
Odstranění závadného stavu po zahájení řízení

Pokud předběžné šetření již dospělo do fáze řízení o přestupku, může Úřad místo vydání rozhodnutí o spáchání přestupku a uložení správního trestu přistoupit k alternativnímu postupu v podobě přijetí rozhodnutí o závazcích a zastavení správního řízení.

Jedná se běžně o situaci, kdy Úřad již doručil účastníku řízení písemné vyrozumění sdělující základní skutkové okolnosti případu, jejich právní hodnocení a odkazy na hlavní důkazy obsažené ve spise (dále jen „sdělení výhrad“). Účastník řízení, který obdržel toto sdělení výhrad, může pak do 15 dnů navrhnout Úřadu závazky, které budou takového charakteru a intenzity, že jejich přijetí bude schopno samo o sobě ospravedlnit zastavení probíhajícího řízení, a především účelně napravit vztahy, které byly porušením zákona o významné tržní síle dotčeny. Dostává se mu tedy reálné možnosti podílet se na základě své vlastní iniciativy na odstranění závadného stavu a řízení ještě před vydáním sankčního rozhodnutí Úřadu zastavit.

Úřad předložený návrh účastníka řízení vyhodnotí a posoudí, zda navržené závazky (a) jsou schopny odstranit závadný stav, (b) zneužití významné tržní síly účastníkem řízení nebylo kvalifikováno jako závažné, (c) jsou dostatečné ve smyslu jejich způsobilosti odstranit závadný stav a (d) účastník řízení od podání návrhu těchto závazků až do rozhodnutí Úřadu nepostupuje způsobem, který je předmětem vytek ze strany Úřadu.

Schéma: Alternativní procesní postupy Úřadu

Budou-li souběžně splněny všechny výše uvedené podmínky, rozhodne Úřad namísto rozhodnutí deklarujícího porušení zákona a zakazujícího takové jednání do budoucna o zastavení řízení. V takovém rozhodnutí může Úřad vedle přijetí a uložení splnění závazků navržených účastníkem řízení rovněž stanovit podmínky a povinnosti nutné k zajištění splnění těchto závazků. Pokud Úřad návrh závazků ve stanovené době neobdrží nebo je vyhodnotí jako nedostatečné, sdělí tyto skutečnosti písemně účastníku řízení a pokračuje dále v řízení (§ 6 odst. 2 a odst. 3 ZVTS).

Pokud bylo řízení na základě přijatých závazků zastaveno, může Úřad toto řízení znovu zahájit, a to v případě, že se změni podmínky rozhodné pro přijetí navržených závazků, šetřený subjekt dále jedná v rozporu s navrženými závazky, anebo navržené závazky byly přijaty na základě nepravdivých podkladů a informací. Úřad rovněž průběžně kontroluje plnění závazků, jejichž splněním podmínil zastavení správního řízení. Nesplněním závazků se může účastník řízení dopustit přestupku ve smyslu ustanovení § 8 odst. 1 písm. b) zákona o významné tržní síle.

Narovnání

V případě, že Úřad uzná odběratele s významnou tržní silou vinným z přestupku dle ustanovení § 8 odst. 1 zákona o významné tržní síle, tento se ke spáchání přestupku přiznává a Úřad shledává jeho postih vzhledem k povaze a závažnosti přestupku dostatečným, může tomuto odběrateli s významnou tržní silou snížit pokutu, o které ho informoval prostřednictvím sdělení výhrad, o 20 % (§ 8 odst. 6 ZVTS).

Účelem tohoto ustanovení zákona je dosáhnout v co nejkratší době nápravy dodavatelsko-odběratelských vztahů a dále získání procesních úspor v podobě nevyužití opravných prostředků obviněného proti rozhodnutí Úřadu v prvním stupni. Pokud se obviněný ke spáchání přestupku přiznává a nerozporuje skutkové závěry Úřadu ani jejich právní hodnocení, lze předpokládat, že nebude rozhodnutí Úřadu napadat opravnými prostředky. Díky tomu může dojít ke zkrácení předmětného řízení a rozhodnutí Úřadu nabyde dříve právní moci. S ohledem na tyto procesní úspory je pak na místě, aby obviněnému byla snížena pokuta.

Zahájení procedury narovnání v konkrétním případě závisí vždy na uvážení Úřadu. Úřad ve svých úvahách o možnosti využití této procedury zohledňuje vedle přiznání také povahu a závažnost jednání obviněného, dosavadní stav a vývoj řízení, počet účastníků řízení a očekávanou výši sankce, včetně posouzení, zda i po jejím snížení bude takový postih s ohledem na povahu a závažnost deliktu dostatečný.

Obviněný z přestupku nemusí o narovnání aktivně žádat, pokud jsou splněny dané podmínky, rozhodne Úřad tímto způsobem i bez podání žádosti. V praxi zpravidla Úřad před meritorním rozhodnutím zjišťuje zájem obviněného o vstup do procedury narovnání. Po zahájení procedury narovnání Úřad zpravidla nařizuje ústní jednání s obviněným, na němž shrne okolnosti projednávané věci, hlavní důkazy, jejich právní hodnocení a předpokládanou výši pokuty, kterou hodlá obviněnému uložit. Po jejím ukončení vyzve Úřad obviněného k vyjádření, zda má dále zájem pokračovat v proceduře narovnání. Oznámení o zájmu pokračovat v proceduře narovnání musí obviněný učinit v Úřadem stanovené lhůtě a musí v něm uvést, že i po seznámení se se skutkovou a právní kvalifikací svého jednání a předpokládanou výši pokuty má nadále v proceduře narovnání zájem pokračovat. Pokud doručené oznámení bude obsahovat všechny předepsané náležitosti a Úřad obdrží toto oznámení ve stanovené lhůtě, vydá stručné rozhodnutí ve věci. V opačném případě bude procedura narovnání ukončena a řízení pokračuje již standardní cestou.

Opatření k nápravě

Rozhodnutí o přijetí závazků účastníka řízení, na základě kterých dojde k odstranění závadného stavu (§ 6 odst. 2 a odst. 3 ZVTS), je třeba odlišovat od uložení opatření k nápravě ve smyslu ustanovení § 6a zákona o významné tržní síle. V případě přijetí závazků je nezbytná dobrovolná iniciativa ze strany účastníka řízení. Naproti tomu opatření k nápravě lze uložit Úřadem direktivně, a to vedle sankčního rozhodnutí Úřadu dle ustanovení § 6 odst. 1 zákona o významné tržní síle.

Toto opatření může Úřad uložit pouze v případě porušení zákazu uvedeného v ustanovení § 4 zákona o významné tržní síle. Účelem opatření k nápravě je odstranění protiprávního stavu způsobem, který Úřad nařídí, a k jehož realizaci stanovuje Úřad účastníku řízení přiměřenou lhůtu, která by měla odpovídat jeho reálné možnosti takové opatření skutečně provést. Z uvedeného důvodu se tato lhůta u každého případu bude lišit.

Opatření k nápravě je tedy doplňkovým institutem, k jehož použití může Úřad přistoupit v případě, kdy v sankčním řízení dospěje k závěru, že samotné konstatování protiprávního jednání spolu s jeho zákazem do budoucna, ani případné uložení správního trestu ve formě pokuty, nepředstavují dostatečná opatření k dosažení účelu chráněného zákonem o významné tržní síle.

Uložení opatření k nápravě je součástí výrokové části rozhodnutí ve věci porušení zákona o významné tržní síle. Jeho porušení je možné samostatně sankcionovat pokutou za přestupek podle ustanovení § 8 odst. 1 písm. c) zákona o významné tržní síle.